



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 857

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 noiembrie 2014

### SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
<b>DECRETE</b>		
682.	— Decret pentru numirea unui membru al Guvernului....	2
685.	— Decret privind eliberarea din funcție a procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism .....	2
686.	— Decret pentru constatarea vacanței unui post de membru al Guvernului .....	3
687.	— Decret pentru numirea unui membru al Guvernului....	3
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>		
	Decizia nr. 495 din 7 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 31, art. 1 alin. (3), art. 4, art. 6 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 10—26 și art. 34 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 88 și art. 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției .....	4-7

**D E C R E T E****PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru numirea unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 10 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea prim-ministrului,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Art. 1. — Se numește în funcția de membru al Guvernului doamna Hegedüs Csilla, ministru al culturii și viceprim-ministru.

Art. 2. — La data prezentului decret încetează efectele Decretului nr. 619/2014 pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca ministru interimar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 741 din 10 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 18 noiembrie 2014.  
Nr. 682.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a procurorului-șef al Direcției  
de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată  
și Terorism**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 54 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului justiției, precum și Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 756/2014,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Doamna Alina-Mihaela Bica se eliberează din funcția de procuror-șef al Direcției de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca urmare a demisiei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 24 noiembrie 2014.  
Nr. 685.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru constatarea vacanței unui post de membru  
al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,  
având în vedere propunerea prim-ministrului,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se ia act de demisia domnului Teodor-Viorel Meleşcanu, ministrul afacerilor externe, și se constată încetarea funcției acestuia de membru al Guvernului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 24 noiembrie 2014.  
Nr. 686.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru numirea unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 10 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,  
având în vedere propunerea prim-ministrului,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se numește domnul Aurescu Bogdan Lucian în funcția de ministru al afacerilor externe.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 24 noiembrie 2014.  
Nr. 687.

---

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 495**

din 7 octombrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 31, art. 1 alin. (3), art. 4, art. 6 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 10—26 și art. 34 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 88 și art. 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.367/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 31, art. 1 alin. (3), art. 4, art. 6 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 10—26 și art. 34 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 88 și art. 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției**, excepție ridicată de Bogdan Cristian Georgescu într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui raport al Autorității Naționale de Integritate în materia incompatibilităților.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 31, art. 1 alin. (3), art. 4, art. 6 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 10—26 și art. 34 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și ale art. 88 și art. 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Bogdan Cristian Georgescu în Dosarul nr. 1.367/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 753D/2013 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, doamna Ioana Lazăr, director general al Direcției generale juridice a Agenției Naționale de Integritate, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa autorului excepției de neconstituționalitate. Magistratul-asistent referă asupra faptului că procedura de citare este legal îndeplinită, iar dosarul se află la al doilea termen de judecată.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea acesteia, ca neîntemeiată. Reiterând argumentația cuprinsă în deciziile Curții Constituționale în materie, precizează că, în opinia sa, nu se impune reconsiderarea acestei jurisprudențe.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând că nu sunt nesocotite prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul acesteia și evocând, în acest sens, cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa referitoare la textele de lege criticate.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că art. 1 alin. (1) pct. 31 din Legea nr. 176/2010 excedează cadrului pentru care a fost adoptată Legea nr. 176/2010 și obiectului său de reglementare, respectiv persoanele care ocupă funcții sau demnități publice. Or, în această categorie nu pot fi incluși toți salariații instituțiilor publice decât în mod discriminatoriu și cu încălcarea principiului egalității în fața legii. Mai arată că art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 este neconstituțional, deoarece, pe de o parte, Agenției Naționale de Integritate, organ administrativ subordonat Parlamentului, i-au fost conferite atribuții corespunzătoare unei instanțe judecătorești, întrucât inspectorii de integritate sunt funcționari publici cu atribuții jurisdicționale, iar, pe de altă parte, deoarece raportul de evaluare întocmit de aceștia reprezintă un adevărat rechizitoriu ca act de sesizare a unei instanțe. Precizează că, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite, dar procedura prevăzută de Legea nr. 176/2010 este obligatorie și nu poate fi încadrată în această categorie. Cu privire la art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—20 din Legea nr. 176/2010, care vizează procedura în fața Agenției Naționale de Integritate, se susține că sunt încălțate prevederile constituționale referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor legislative, executive și judecătorească în cadrul democrației constituționale, cele prin care este caracterizată justiția ca fiind unică, imparțială și egală pentru toți și cele potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești

stabilite de lege. Se arată că cel ce primește raportul de evaluare are dreptul la contraprobă în dovedirea nevinovăției sau a respectării dispozițiilor legale, ceea ce conduce la încălcarea prevederilor constituționale care consacră prezumția de nevinovăție și cea a dobândirii licite a averii.

7. Referitor la prevederile art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 176/2010, se susține că nesocotesc dreptul la viață intimă, familială și privată, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, deoarece prevăd în continuare obligația publicării declarațiilor de avere și de interese pe pagina de internet a Agenției și a instituției unde persoanele au obligația de a le depune. Se mai afirmă că art. 34 alin. (1)—(3) din Legea nr. 176/2010 încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece legea a fost adoptată cu depășirea termenului de 45 de zile prevăzut la art. 147 alin. (1) din Constituție în care dispozițiile constatate ca neconstituționale prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010 ar fi trebuit puse de acord cu Legea fundamentală. Susține că, în această situație, ne aflăm într-un caz de ultraactivitate a Legii nr. 144/2007, care, începând cu data de 20 iunie 2010 ar fi trebuit să își înceteze efectele, dar și de retroactivitate a Legii nr. 176/2010 până la aceeași dată. De asemenea, se critică faptul că prevederile Legii nr. 176/2010 nu sunt previzibile și lasă loc la interpretări în legătură cu înțelesul mai multor termeni. În ceea ce privește prevederile criticate din Legea nr. 161/2003, se susține că încalcă dreptul de a fi ales într-o funcție de demnitate publică.

**8. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând argumentele expuse pe larg în jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, așa cum rezultă și din jurisprudența Curții Constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele prevederi din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010:

— art. 1 alin. (1) pct. 31, care prevede că dispozițiile Legii nr. 176/2010 se aplică și persoanelor cu funcții de conducere și de control, precum și funcționarilor publici, inclusiv celor cu statut special, care își desfășoară activitatea în cadrul tuturor autorităților publice centrale ori locale sau, după caz, în cadrul tuturor instituțiilor publice, aceștia având obligația declarării averii și a intereselor;

— art. 1 alin. (3) referitor la activitatea de evaluare desfășurată de Agenția Națională de Integritate;

— art. 4 referitor la termenul de depunere a declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese;

— art. 6 alin. (1) lit. e) privind atribuția persoanelor responsabile cu implementarea prevederilor referitoare la declarațiile de avere și declarațiile de interese de a asigura afișarea și menținerea declarațiilor de avere și declarațiilor de interese;

— art. 7 alin. (2), care prevede că declarația de avere și/sau declarația de interese depuse/depusă, împreună cu documentele justificative, se trimit/se trimite de îndată Agenției, în copie certificată;

— art. 8 și art. 10—26, care fac parte din titlul II al Legii nr. 176/2010, intitulat „Proceduri de asigurare a integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice”, capitolul I „Proceduri în fața Agenției Naționale de Integritate”, după cum urmează:

— art. 8 și art. 10—12: secțiunea 1 „Dispoziții generale”;

— art. 13—19: secțiunea a 2-a „Evaluarea averii”;

— art. 20—26: secțiunea a 3-a „Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților”;

— art. 34 care conține dispoziții tranzitorii referitoare la modul de aplicare în timp a legii.

14. De asemenea, constituie obiect al excepției și prevederile art. 88 și art. 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003. Art. 88 din legea menționată enumeră funcțiile și calitățile cu care este incompatibilă funcția de consilier local sau consilier județean, iar art. 94 din aceeași lege vizează incompatibilitățile funcționarilor publici.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în următoarele articole: art. 1 alin. (3) în care sunt enumerate caracteristicile statului român, art. 1 alin. (4) care instituie principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) și (2) care statuează cu privire la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 20 privitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la dreptul de acces liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 care garantează dreptul la apărare, art. 30 care consacră libertatea de exprimare, art. 37 alin. (1) care stabilește condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un cetățean pentru a fi ales, art. 53 alin. (1) în care se prevede în ce situații este permisă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 referitor la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale, art. 115 alin. (6) care precizează interdicțiile în ceea ce privește adoptarea ordonanțelor de urgență, art. 116 alin. (2) privind organizarea organelor de specialitate, art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 147 alin. (4) care stabilește că deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care consacră legalitatea pedepsei.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, mai întâi, că, din analiza actelor aflate la dosar, reiese că obiectul cauzei în soluționarea căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate îl constituie cererea de anulare a raportului de evaluare prin care Agenția Națională de Integritate a constatat încălcarea, de către autorul excepției, a legislației privind regimul juridic al incompatibilităților. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 13—19 cuprinse în secțiunea a 2-a „Evaluarea averii” din Legea nr. 176/2010 nu au legătură

cu soluționarea cauzei, câtă vreme litigiul dedus judecării instanței judecătorești se circumscrie sferei de incidență a prevederilor art. 20—26 cuprinse în secțiunea a 3-a „*Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților*” din Legea nr. 176/2010. Așa fiind, ținând seama de exigențele art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia aceasta „*decide asupra excepțiilor (...) privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei*”, Curtea urmează a respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010. Pentru aceleași motive, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) pct. 31, art. 1 alin. (3), art. 4, art. 6 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 10—12 și art. 34 din Legea nr. 176/2010, în părțile referitoare la evaluarea averii și a declarațiilor de avere.

17. În continuare, Curtea constată că celelalte dispoziții criticate din Legea nr. 176/2010 au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, cu privire la art. 1 alin. (1) pct. 31 din Legea nr. 176/2010, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.458 din 9 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011, prin care a respins excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, observând că reglementarea criticată nu conține dispoziții discriminatorii în sensul art. 4 alin. (2) și art. 16 din Constituție, ci se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de norma legală. Obligația instituită prin această reglementare este justificată de necesitatea prevenirii comiterii de fapte de corupție de către anumite categorii de personal individualizate de legiuitor și nu poate fi caracterizată ca o restrângere a exercitiului drepturilor sau al unor libertăți consacrate în Constituție. Curtea a mai reținut că legiuitorul este liber să instituie obligații suplimentare în sarcina aceluși personal care desfășoară o activitate de o anumită natură și importanță.

18. De altfel, în cauza de față, Curtea nu poate reține neconstituționalitatea art. 1 alin. (1) pct. 31 din Legea nr. 176/2010 rezultată din pretinsa discordanță dintre titlul unei legi și prevederi din aceasta, întrucât, pe de o parte, o asemenea susținere nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, iar, pe de altă parte, autorul excepției ignoră faptul că titlul legii se referă în mod expres și explicit la integritatea în exercitarea „funcțiilor publice”, or, această sferă include în mod automat toate tipurile de funcționari publici, fără niciun fel de diferențiere.

19. În ceea ce privește art. 1 alin. (3) din Legea nr. 167/2010, prin numeroase decizii, dintre care pot fi amintite Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, Decizia nr. 210 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 18 iunie 2013, Decizia nr. 311 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 1 august 2013, Decizia nr. 316 din 18 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 20 august 2013, Decizia nr. 515 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 27 ianuarie 2014, sau Decizia nr. 555 din 17 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 25 februarie 2014, Decizia nr. 69 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 25 aprilie 2014, Curtea a reținut că Agenția Națională de Integritate desfășoară doar o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010. Ca atare, Curtea nu a putut reține critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile

art. 1 alin. (4) și art. 116 alin. (2) din Constituție, în sensul că Agenția Națională de Integritate, prin atribuțiile ce i-au fost conferite, a fost instituită — contrar normelor constituționale menționate — ca un organ administrativ cu veritabilă activitate jurisdicțională, subordonat Parlamentului.

20. Prin aceeași jurisprudență mai sus amintită, Curtea a subliniat că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a soluționa printr-o hotărâre investită cu autoritate de lucru judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității jurisdicționale propriu-zise, care se exercită numai la cerere în cadrul unei proceduri formale caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate. Având în vedere aceste elemente, Curtea a constatat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, întrucât aceasta se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate, și deoarece în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Curtea a subliniat faptul că Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

21. Mai mult, referitor la critica bazată pe art. 21 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite, dar procedura prevăzută de Legea nr. 176/2010 este obligatorie și nu poate fi încadrată în această categorie, Curtea observă că, de vreme ce procedura în fața Agenției Naționale de Integritate nu este o procedură jurisdicțională, nu prezintă relevanță dacă aceasta este obligatorie și/sau gratuită. Cu alte cuvinte, invocarea textului constituțional menționat nu își găsește rațiunea în cauza de față.

22. Prin deciziile anterior enumerate, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica referitoare la compararea raportului de evaluare întocmit de inspectorul de integritate cu rechizitoriul, deoarece acest din urmă act produce efecte juridice față de un inculpat într-o cauză, legitimând luarea unui set de măsuri restrictive. În plus, raportul inspectorului de integritate poate fi contestat în fața instanței de contencios administrativ competente.

23. Aceleași considerente au stat și la baza respingerii excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10, art. 12 alin. (1) și (2) și ale art. 20—26 din Legea nr. 176/2010, supuse controlului prin prisma unor critici similare celor formulate în prezenta cauză.

24. Curtea observă că autorul excepției critică și art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 176/2010 sub aspectul pretensei încălcări a dreptului fundamental la viață intimă, familială și privată prin publicarea declarațiilor de interese. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că acest drept nu este absolut, ci, în anumite condiții, poate fi supus anumitor limitări, restricții sau ingerințe din partea autorităților (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 485 din 2 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 4 mai 2009). Față de critica formulată în cauza de față, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa, reprezentată prin Decizia nr. 316 din 18 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 20 august 2013, că, potrivit art. 8 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dreptul la respectarea vieții private poate face obiectul unor restricții dacă sunt prevăzute de lege și dacă constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei ori protejarea drepturilor și libertăților

altora. Aplicând aceste principii în cauză, Curtea a constatat, pe de o parte, că soluția legislativă a publicării declarațiilor de interese este justificată prin prisma scopului legal al Agenției Naționale de Integritate de asigurare a integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenire a corupției instituționale, iar pe de altă parte, că publicarea acestor declarații se realizează, potrivit art. 6 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 176/2010, prin anonimizarea datelor cu caracter personal, fiind astfel asigurate garanții împotriva unor ingerințe arbitrare. În aceste condiții, Curtea a constatat că fiind neîntemeiată critica privind încălcarea dispozițiilor art. 26 din Constituție și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. Curtea nu a reținut nici critica vizând presupusa încălcare a prezumției de nevinovăție, deoarece acest principiu este susceptibil de opozabilitate numai în materie penală (a se vedea, în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012).

26. În ceea ce privește susținerea în sensul că dispozițiile art. 34 alin. (1)—(3) din Legea nr. 176/2010 ar contraveni prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție deoarece legea a fost adoptată cu depășirea termenului de 45 de zile prevăzut la art. 147 alin. (1) din Constituție, Curtea a observat, prin Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, precitată, că dispozițiile constatate ca neconstituționale prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010 ar fi trebuit să fie puse de acord cu Legea fundamentală până la data de 20 iunie 2010. În condițiile în care Parlamentul nu a respectat acest termen — Legea nr. 176/2010 fiind publicată la data de 2 septembrie 2010 și intrând în vigoare la data de 5 septembrie 2010 — se aplică prevederile constituționale ale art. 147 alin. (1), potrivit cărora „*Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare [...] constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul [...] nu pun[er]e de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției*”. Prin urmare, la data

de 20 iunie 2010, dispozițiile neconstituționale din Legea nr. 144/2007 și-au încetat efectele juridice, nemaiputându-se aplica. Dispozițiile criticate din Legea nr. 176/2010 nu retroactivează însă, ele aplicându-se doar începând cu data de 5 septembrie 2010, data intrării în vigoare a Legii nr. 176/2010. Curtea a reținut că prevederile art. 34 alin. (1)—(3) din Legea nr. 176/2010 nu fac decât să reglementeze — pe cale legală — efectele Deciziei nr. 415 din 14 aprilie 2010 referitoare la actele efectuate în cadrul Agenției Naționale de Integritate, rămase definitive până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010, acte care rămân valabile, deoarece, potrivit art. 147 alin. (4) teza finală din Constituție, „*De la data publicării, deciziile [...] au putere numai pentru viitor*”.

27. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

28. În ceea ce privește prevederile art. 88 care enumeră funcțiile și calitățile cu care este incompatibilă funcția de consilier local sau de consilier județean și cele ale art. 94 din Legea nr. 161/2003 referitoare la incompatibilitățile funcționarilor publici, se susține că încalcă dreptul de a fi ales într-o funcție de demnitate publică. Sub acest aspect, Curtea observă că, odată cu instituirea interdicției exercitării simultane a două funcții considerate incompatibile, dintre care cel puțin una are caracter electiv, legiuitorul a conceput un mecanism care să permită exercitarea deplină și nestingherită a dreptului de a fi ales. Astfel, potrivit art. 91 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, starea de incompatibilitate intervine numai după validarea mandatului, iar în conformitate cu art. 91 alin. (3) din aceeași lege, alesul local poate renunța la funcția deținută înainte de a fi numit sau ales în funcția care atrage starea de incompatibilitate sau în cel mult 15 zile de la numirea sau alegerea în această funcție. Prin urmare, prevederile de lege criticate nu constituie o piedică în calea posibilității persoanelor aflate în ipoteza normelor de a candida și de a fi alese în funcții de demnitate publică.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Bogdan Cristian Georgescu în Dosarul nr. 1.367/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) pct. 31, art. 1 alin. (3), art. 4, art. 6 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 10—12 și art. 34 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în părțile referitoare la evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților, precum și prevederile art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 și cele ale art. 88 și art. 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) pct. 31, art. 1 alin. (3), art. 4, art. 6 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 10—12 și art. 34 din Legea nr. 176/2010, în părțile referitoare la evaluarea averii și a declarațiilor de avere, precum și a prevederilor art. 13—19 din Legea nr. 176/2010, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Valentina Bărbățeanu**

# ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

# ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul [www.expert-monitor.ro](http://www.expert-monitor.ro), unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)  
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: [marketing@ramo.ro](mailto:marketing@ramo.ro), internet: [www.monitoruloficial.ro](http://www.monitoruloficial.ro)  
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72  
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

